

Federació Catalana
de Basquetbol

Regles de Joc

Regles mal interpretades

El desconeixement del Reglament juntament amb una sèrie de llegendes urbanes que planegen sobre ell, fan que sovint algunes regles siguin malinterpretades per gran part dels membres del món del basquetbol.

Aquest document ofereix respostes davant d'algunes d'aquestes qüestions, a partir de la correcta interpretació del reglament.

Desitgem resoldre molts d'aquests dubtes, que sovint fan que les decisions dels àrbitres no siguin enteses.

La presència d'aquest logo al document és un enllaç a jugades de vídeo que poden servir d'exemples de cada apartat.

**Darrera versió
Abril 2021**

Les diferents “llegendes urbanes” que es comenten en aquest article són:

- Botar per sobre de l'espatlla són dobles.
- Fer un tap pel darrere és falta.
- Baixar la mà en fer un tap és falta.
- Caure a terra amb la pilota són passes.
- Aturar-se amb la pilota agafada amb un peu a cada camp és camp enrere.
- Tocar la pilota amb el peu és violació. En atac no hi ha peus.
- Les vores del tauler són fora.
- A Minibàsquet no es poden fer bloquejos.
- A Minibàsquet només és permesa la zona-press a tota la pista.
- Defensar amb l'avantbraç és legal.
- Els àrbitres no poden rectificar una decisió.
- Amb les noves regles no existeixen les passes de sortida.
- Cal tocar la pilota als serveis de banda en arbitratge senzill.

Jordi Aliaga

Assessor Tècnic del
CA-EABQ del FCBQ.

1. Botar per sobre de l'espatlla són dobles.

En cap lloc del reglament parla de **l'alçada a la que un bot** és o deixa de ser legal. El fet que determina que es produeixi o no una violació de dobles és que el jugador toqui la pilota amb les dues mans o faci que la pilota descansi sobre una o dues mans.

Un jugador pot botar la pilota per sobre de l'alçada de l'espatlla. Únicament farà una violació de dobles si en algun moment del bot la pilota descansa sobre la mà, en aquest moment finalitza un regat, i si el jugador torna a botar la pilota cometrà doble regat, ja que ha finalitzat un regat i ha iniciat un altre.

Un jugador no pot llançar la pilota en un bot i tocar-la amb la mà abans de que toqui el terra. Aquesta jugada és una violació de dobles.

No hem de confondre els consells tècnics dels entrenadors sobre el driblatge, que aconsellen botar baix per no oferir tantes possibilitats de robar la pilota al defensa, amb una violació del reglament.

Habitualment la gent confon aquesta situació amb l'acció de *palming*, que és una violació consistent a deixar descansar la pilota a la palma de la mà entre bot i bot.

Article 24.1.1. del Reglament FIBA:

Un driblatge comença quan un jugador després d'obtenir el control d'una pilota viva al terreny de joc, la llança, la colpeja, la fa rodar per terra o la bota i la torna a tocar abans no sigui tocada per un altre jugador.

El driblatge acaba en l'instant en què el jugador toca la pilota simultàniament amb totes dues mans o permet que la pilota resti en una o les dues mans.

Accions legals

La pilota encara no descansa a la mà encara que el bot sigui alt => el jugador pot tornar a driblar

Accions il·legals

El jugador sosté la pilota => no pot tornar a botar.

2. Fer un tap per darrera és falta.

Aquesta afirmació s'escolta molt sovint. Molta gent dona per fet que realitzar un tap per darrera a un jugador que realitza un tir a cistella és falta.

Article 34.1.1. del Reglament FIBA:

Una falta personal és una falta de jugador que implica un contacte il·legal amb l'adversari, ja sigui la pilota viva o morta.

La primera condició per sancionar una falta és que es produeixi contacte. Per aquest motiu si no es produeix un contacte és impossible sancionar una falta, tant si el tap es produeix per davant, per darrera o per un costat.

Realment és difícil defensar per l'esquena a un jugador sense que es produeixi contacte, però si algunes accions les realitza el jugador que fa l'ajuda defensiva i ho aconsegueix s'ha de premiar el seu esforç.

Com a resum podem dir que fer **un tap sense contactar amb el defensor mai pot ser falta**, sigui comés per davant o per darrera. Igualment, lleus contactes comesos pel defensor que fa o intenta fer un tap, després de que la pilota hagi abandonat les mans del tirador han de ser obviats per l'àrbitre i no sancionar falta.

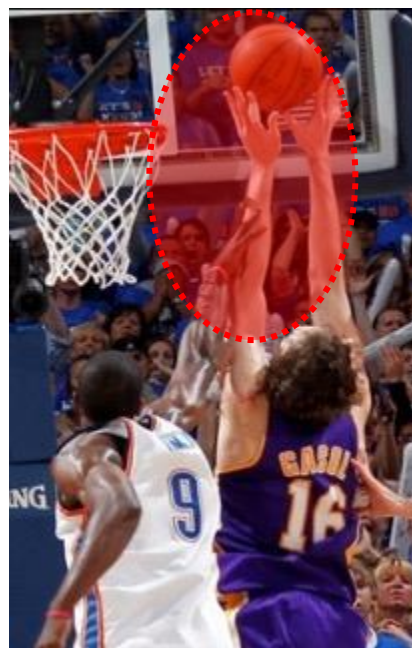
Accions legals

El defensor fa el tap per l'esquena de l'atacant sense produir cap contacte.

Accions il·legals

El defensor fa falta en tocar el braç del llançador

3. Baixar la mà al fer un tap és falta.

Moltes vegades veiem que un jugador defensor no té els braços rectes i paral·lels, en defensar una acció de tir, perdent la verticalitat i envaint el cilindre imaginari del contrari. En aquest moment fa un tap i immediatament reconeix que ha fet falta. Igual que en l'exemple anterior la condició bàsica perquè es produeixi una falta és que el jugador defensor contacti amb l'atacant. **Si no existeix contacte mai es pot sancionar una falta.**

Igualment, lleus contactes comesos pel defensor que fa o intenta fer un tap, després de que la pilota hagi abandonat les mans del tirador han de ser obviats per l'àrbitre i no sancionats com a falta.

En jutjar aquesta acció, s'ha de tenir molt en compte el moviment de l'atacant, donat que moltes vegades és el moviment de l'atacant el que provoca el contacte amb el defensor, i aquest en rebre el contacte de vegades perd la verticalitat provocant que la seva posició defensiva no sigui paral·lela al jugador atacant.

Accions legals

El defensor fa el tap baixant la mà, però o no es produeix contacte o aquest és mínim

4. Caure a terra amb la pilota són passes.

Versions més antigues del reglament estableien que si un jugador amb control de pilota queia a terra amb la pilota era una violació de passes. A les darreres versions del reglament, la FIBA va decidir que en moltes ocasions era injust sancionar a un jugador que es llançava a terra per aconseguir una pilota, ja que no es premiava l'esforç defensiu del jugador i se sancionava una bona acció defensiva.

Actualment el reglament té una nova redacció en referència a aquesta acció:

Article 25.2.2. del Reglament FIBA: Jugador estirat, assegut o que cau al terra:

- *Es considera legal quan un jugador que té la pilota agafada, cau i llisca pel terra, o que mentre es troba estirat o assegut al terra obté el control de la pilota.*
- *Serà una violació si el jugador rodola o s'intenta aixecar amb la pilota controlada.*

Per tant si un jugador **cau i llisca no es considera violació**. Igualment el jugador que és a terra només pot intentar aixecar-se si ho fa botant la pilota.

Accions legals

El jugador en un intent de controlar la pilota cau al terra. Pot lliscar però no rodolar.

Accions legals

Un jugador amb la pilota a terra es pot aixecar si ho fa botant a la vegada que intenta aixecar-se.

5. Aturar-se amb la pilota agafada amb un peu a cada camp és camp enrere.

Els articles 28 (vuit segons) i 30 (pilota retornada a la pista del darrere) han patit molts canvis durant les darreres temporades, tant en la redacció del propi reglament, com en les interpretacions que la FIBA realitza per aclarir situacions de joc.

Aquesta regla ha evolucionat per fer el joc més senzill i estalviar complicacions als jugadors a l'hora de realitzar algunes jugades, i als àrbitres en jutjar-les. Com a resum podem dir que la majoria de situacions d'un jugador sobre la línia de mig camp que fins ara consideràvem violacions de camp enrere ara són jugades legals.

L'article 28 defineix quan està a la pista del davant un jugador que té la pilota. Es poden donar dos casos:

- **Jugador amb la pilota agafada:** estarà a la pista del davant quan els **dos peus** estiguin a la pista davantera.
- **Jugador botant la pilota:** estarà a la pista del davant quan els **dos peus i la pilota** toquin a la pista davantera.

Article 28.1.2. del Reglament FIBA: Vuit segons per passar de pista

L'equip ha passat la pilota a pista davantera quan:

- *La pilota, que no és controlada per cap jugador, toca la pista davantera.*
- *La pilota toca o és legalment tocada per un atacant que té ambdós peus en contacte amb la pista davantera.*
- *La pilota toca o és legalment tocada per un defensor que té alguna part del seu cos en contacte amb la pista del darrere.*
- *La pilota toca a un àrbitre que té part del seu cos en contacte amb la pista davantera de l'equip amb control de la pilota.*
- *Durant un regat des de la pista del darrere ca a pista del davant, ambdós peus del jugador que realitza el driblatge i la pilota es troba en contacte amb la pista del davant.*

Com a resum podem dir que un jugador que agafa la pilota amb un **peu a cada costat** de la línia de mig camp es troba a **la pista del darrere**. Si la pilota ve de la pista del darrere serà una jugada legal i aquest jugador pot tornar a la seva pista defensiva.

Acció legal

El jugador pot anar amb la pilota o passar-la a pista davantera o del darrere.

A continuació explicarem els possibles casos que es poden produir:

1. El jugador va botant la pilota de pista del darrere a pista davantera i s'atura amb un peu a cada pista: **jugada legal**
2. El jugador va botant la pilota de pista del davant a pista del darrere i s'atura amb un peu a cada pista: **jugada il·legal**
3. Un jugador aturat amb un peu a cada camp rep una passada:
 - D'un company que es troba a la pista del darrere: **jugada legal**.
 - D'un company que es troba a la pista del davant: **jugada il·legal**.
 - D'un company que es troba amb un peu a cada camp: **jugada legal**.

Un cop el jugador es troba aturat amb un peu a cada camp de manera legal pot fer tres accions: botar, pivotar o passar (llançar).

1. **Botar:** el jugador pot botar tant cap a la pista del davant, la del darrere o per sobre de la línia de mig camp.
2. **Pivotar:** mentre els dos peus no estiguin a la pista d'atac el jugador pot pivotar amb un peu a cada pista.
 - a) Un peu a cada pista: pot pivotar amb el que vulgui, **jugada legal**.
 - b) Un peu a la pista davantera, i pivota amb el peu de darrere i trepitja a la pista davantera: cap dels dos peus pot tornar a la pista del darrere.
 - c) Un peu a la pista del darrere i pivota amb el peu que es troba a la pista davantera: **jugada legal**. Pot pivotar com ho desitgi.
3. **Passar:** el jugador pot passar la pilota a un company que es trobi a qualsevol lloc de la pista (davantera, del darrere o a sobre (a cavall) de la línia de mig camp), encara que la pilota boti en qualsevol de les dues pistes.

Com diu el dit "una imatge val més que mil paraules". En aquest enllaç podeu trobar exemples sobre l'aplicació de les noves regles que es van fer durant la temporada 2012-13, any en el que es va fer el darrer canvi sobre camp enrere.

6. Tocar la pilota amb el peu és violació. En atac no hi ha peus.

A les regles de joc de la FIBA no apareix l'article "peus" com molta gent pensa. L'article 13 del reglament és el que clarifica com s'ha de jugar la pilota, i explica que no es pot tocar la pilota amb el peu intencionadament ni tocar-la amb el puny.

Article 13. del Reglament FIBA: Com es juga la pilota:

13.1. Definició

Durant el partit, la pilota es jugarà només amb la (les) mà (mans) i es podrà passar, llançar, donar un cop de dits, fer rodar o botar en qualsevol direcció, mantenint-se dins les restriccions d'aquestes regles.

13.2. Regla

Cap jugador no pot córrer amb la pilota, tocar-la o bloquejar-la intencionadament amb el peu o qualsevol part de la cama, o colpejar-la amb el puny.

D'altra banda, contactar o tocar la pilota amb qualsevol part de la cama de manera accidental no constitueix una violació.

Una infracció de l'Art. 13.2 és una violació.

Accions legals

El jugador defensor no fa intenció de jugar la pilota amb el peu.

Per tant l'únic aspecte a tenir en compte a l'hora de sancionar una violació de peus és **la intencionalitat**, cal jutjar si el peu va a la pilota o la pilota va al peu.

El fet que el jugador que toqui la pilota amb el peu sigui atacant o defensor o que obtingui avantatge o no, no pot determinar que uns peus siguin una violació.

7. Les vores del tauler són fora.

Moltes vegades un tir toca les vores del tauler després de tocar l'anella i sortir cap amunt, o en llançaments laterals. Molta està convençuda que aquesta situació és fora de banda.

L'article 23 defineix quan està fora de banda una pilota:

Article 23. del Reglament FIBA: Jugador fora del terreny de joc i pilota fora del terreny de joc.

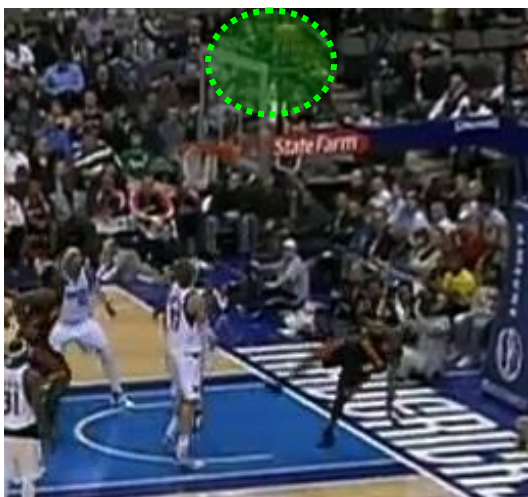
23.1.2. Una pilota està fora de la pista de joc quan toca:

- *Un jugador o qualsevol altra persona que sigui fora de la pista de joc.*
- *El terra o qualsevol altre objecte situat sobre, per sobre o fora de la línia que delimita la pista de joc.*
- *Els suports o la cara posterior dels taulers, o qualsevol objecte que es trobi situat per sobre de la pista de joc.*

Per tant, només es considera fora la cara posterior del tauler i tots els seus suports. Si una pilota toca la vora del i després cau per darrera del taulell és una acció perfectament legal que no s'ha de sancionar com fora de banda.

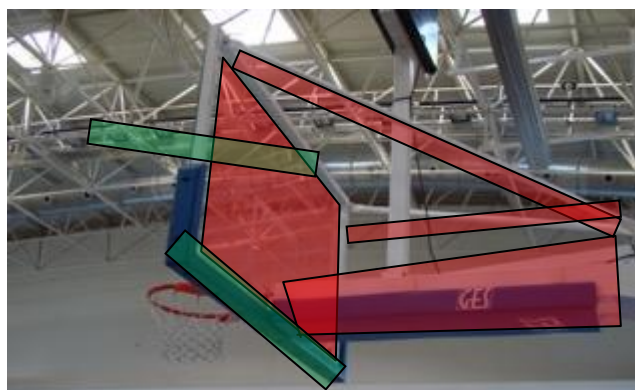
Accions legals

La pilota toca el cantell del taulell o passa per sobre.

Parts legals del tauler

Parts il·legals del tauler i la cistella

8. A Minibàsquet no es poden fer bloquejos.

Aquesta frase és verdadera, de fet no es poden fer bloquejos a cap categoria. Bloqueig és un dels tipus de contacte il·legal definits al reglament. L'acció legal consistent en no impedir l'avançament d'un contrari amb el cos s'anomena pantalla.

Per tant es podria resumir dient que un **bloqueig és l'antònim de càrrega**. És a dir, quan un jugador no té una posició legal de defensa i utilitza el seu cos per impedir la progressió de l'atacant es produeix una falta del defensor per bloqueig. Si, per contra, el defensor té la posició legal de defensa i és l'atacant qui provoca el contacte il·legal desplaçant el tors del defensor legalment establert, es produeix una falta de l'atacant per càrrega.

Article 33.9. del Reglament FIBA: Bloqueig

Un bloqueig és el contacte personal il·legal que impedeix l'avançament d'un adversari amb o sense pilota.

Un jugador que intenta efectuar una pantalla comet una falta per bloqueig si el contacte es produeix mentre es desplaça i el seu adversari és estàtic o s'allunya d'ell.

Article 40 de les Regles de Minibàsquet

2. Un jugador no ha de bloquejar, agafar, empentar...

El problema que pot que ens trobem **és de nomenclatura**, ja que estem acostumats a escoltar parlar dels termes bloc directe, bloc indirecte, bloc cec... Totes aquestes accions són accions tècniques correctes i legals, el problema és la forma d'anomenar-les, ja que el reglament defineix el bloc com una acció il·legal, i ens hauríem d'acostumar a fer servir el terme correcte, que és pantalla, en comptes de bloc o bloqueig.

Hem de deixar ben clar que un bloc per definició es falta, **però en canvi l'acció tècnica a la que ens referim quan en parlem habitualment és una acció legal**

El reglament de mini diu que no es pot bloquejar. Quan el reglament mini parla del fet de **bloquejar es refereix a les pantalles il·legals**. Independentment de que per filosofia l'FCBQ creu que no es positiu realitzar pantalles, "blocs legals", en categories mini, en cap lloc del reglament resten prohibides.

També hem de diferenciar entre dos tipus d'accions: el bloqueig – pantalla i bloquejar el rebot.

Pantalla: Acció legal

Bloquejar el rebot fa referència al fet d'intentar que el rival no pugui agafar el rebot interposant el cos del jugador defensor.

Bloquejar rebot: Acció legal

Pantalla: Acció legal

BLOQUEIG: Acció il·legal

9. A Minibàsquet només es permesa la zona-press a tota la pista.

Els reglaments de Minibàsquet i Passarel·la estableixen que qualsevol tipus de defensa en zona és il·legal.

Arrel del Congrés de Minibàsquet que va organitzar l'FCBQ al 2007, es va redacta un nou Reglament on restava totalment prohibida qualsevol tipus de defensa zonal de forma clara per a totes les categories, que es disputen sota aquest reglament. A l'inici de la temporada 2011-12 es va definir un nou reglament Passarel·la que igualment prohibia les defenses zonal.

REGLAMENT MINI (Pre-mini, mini)

REGLAMENT PASARELLE

DEFENSA IL·LEGAL

Només és permesa la defensa individual. Quan es detecti que un equip està fent defensa en zona, es xiularà defensa il·legal i es sancionarà amb 1 llançament lliure i possessió per l'equip que tenia la pilota. No es pot fer zona-press a tota la pista.

5	20	4		
			21	6
		Z	5	7
			10	9

A diagram of a basketball player in a defensive stance, facing away from the viewer. The player is wearing a jersey with the number 24. Two arrows point outwards from the player's arms, indicating the zone press. The player is standing on a trapezoidal base representing the court.

En l'acta s'haurà de posar una "Z" en la casella del minut, tal i com s'indica a la imatge. La senyal que ha de fer l'àrbitre per aquesta sanció és la mateixa que la de 24" però ambdós braços.

La filosofia del minibàsquet i passarel·la, és afavorir el desenvolupament tècnic i els valors dels participants. Les defenses en zona en aquestes categories sovint fan que els nens es trobin amb estructures defensives organitzades de tal forma que els hi és difícil atacar-les, ja que encara no han desenvolupat habilitats (ni físiques ni tècniques ni tàctiques) que els hi permetin fer-ho (passades interiors, joc de pivot, tir llunyà...)

Defensa en zona Il·legal en minibàsquet i passarel·la

Quan l'àrbitre detecti que un equip defensa en zona, en primer lloc avisarà a l'entrenador d'aquell equip per tal que canviï la defensa. En cas de continuar amb la defensa en zona, es sancionarà amb un (1) tir lliure i banda.

Article 34 de les Regles de Minibàsquet: Defenses il·legals

1. S'entendrà per defensa il·legal qualsevol defensa en zona.
2. La decisió sobre el tipus de defensa utilitzada és únicament de l'àrbitre.
3. La defensa il·legal es sancionarà amb un (1) tir lliure i possessió de pilota a mig camp per l'equip contrari al que ha comès la infracció de la regla.
4. L'àrbitre sancionarà aquesta infracció amb el mateix senyal que es fa servir a les Regles Oficials de la FIBA per les violacions de 24" de possessió, però fent el gest amb les dues mans a la vegada.
5. Aquesta infracció s'anotarà a l'acta del partit amb una Z a la casella dels minuts a l'arrossegament dels punts.

Disposició adicional tercera: Regles de joc de passarel·la.

9. S'aplicarà la regla de la defensa il·legal de les Regles de Joc de Minibàsquet.

El fet que no es pugui defensar en zona no vol dir que no es pugin treballar altres conceptes defensius que sovint la gent confon amb defenses zonals, com per exemple:

- **2C1(trap): els dos contra un estan permesos**, tant al jugador que porta la pilota com al que no la té.

2x1: Acció legal

- **Flotar:** el fet de defensar a un jugador a una certa distància no implica que l'equip defensi zona.

Defensa flotant: Acció legal

- **Ajudes:** un defensor pot ajudar a un company a defensar a un rival si aquest l'ha superat.

Ajudes defensives: Acció legal

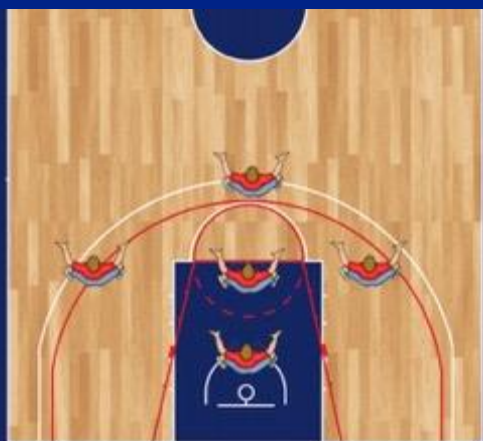
- **Saltar i recuperar:** molts equips utilitzen defenses pressionants consistents en que sempre s'intenta fer un dos contra un al jugador que té la pilota. Un cop aquest la deixa anar el defensor recupera la defensa sobre el seu par.
- **Situacions on un equip deixa un jugador defensant, generalment el més alt, al mig de la zona** per fer ajudes i la resta de jugadors defensen en individual als seus oponents. Encara que per filosofia a l'FCBQ, no estem d'acord amb aquest tipus de defensa en edat mini, no es pot considerar una defensa en zona, ja que la majoria dels jugadors defensen en individual.

Els defensors/defensores envolten la cistella per la pròpia inèrcia del joc:
Acció legal

Tipus de defenses zonals

1-3-1

1-2-2

2-1-2

1-2-2

Capsa i 1

Triangle i 2

Defensa en zona Il·legal en minibàsquet i passarel·la

Una bona de forma de detectar si un equip defensa en zona és mirant si els jugadors defensors segueixen el tall i canvien de costat quan el jugador al que defensen fa un tall i canvia del costat fort al costat dèbil.

El principi bàsic de les defenses zonals és defensar l'espai en comptes del jugador, en aquests casos en produir-se un tall el defensor no canviarà de banda i continuarà defensant el seu espai de responsabilitat.

10. Defensar amb l'avantbraç és legal.

El Reglament del Basquetbol és molt complex i sovint pot ser interpretat de diferents formes. Per evitar aquestes diferents formes d'aplicar el Reglament, la FIBA i les diferents Federacions editen interpretacions a les Regles de Joc i estableixen quins són els criteris que s'han d'aplicar a cada competició.

El Reglament descriu una sèrie d'accions com a contactes que poden ser considerats falta.

Article 34.1.1 del Reglament FIBA: Falta personal

Una falta personal és una falta de jugador que implica un contacte il·legal amb un adversari, ja sigui la pilota viva o morta.

Un jugador no ha d'agafar, blocar, retenir, empentar, fer la traveta, carregar a un adversari ni impedir-li que avanci estenent la mà(mans), els braços, colzes, espatlles, els malucs, les cames, els genolls, els peus o bé doblgant el cos de forma "anormal" (fora del seu cilindre) ni realitzarà accions brusques o violentes.

A la vegada el Reglament dins de l'apartat d'obligacions de l'àrbitre deixa obert a criteri de l'àrbitre el determinar si un contacte és o no falta, en funció del criteri avantatge - desavantatge, de la fluïdesa del joc, etc.

Article 47.3. de les Reglament FIBA: àrbitres, deures i obligacions

Per determinar si un contacte o violació han de ser sancionats, per cada cas, els àrbitres hauran de tenir en consideració els següents principis fonamentals:

- *L'esperit i la intenció de les regles i la necessitat de mantenir la integritat del joc.*
- *Consistència en l'aplicació del concepte "avantatge - desavantatge". Els àrbitres no han d'interrompre inútilment la fluïdesa del joc amb la finalitat de sancionar un contacte personal incidental que no comporta un avantatge per al jugador responsable o que no posa l'adversari que ha sofert el contacte en una posició de desavantatge.*
- *Consistència a aplicar el sentit comú en cada partit, fixant-se les capacitats dels jugadors implicats, la seva actitud i la seva conducta durant el joc.*
- *Consistència en el manteniment d'un equilibri entre el control del joc i la fluïdesa del joc i "sentir" allò que els jugadors intenten desenvolupar i sancionat allò que el joc requereix.*

El basquetbol és un esport que es juga en espais reduïts, on moltes vegades el contacte entre els jugadors és inevitable. El fet de contactar amb les mans no implica necessàriament que aquest contacte sigui falta excepte si es realitza amb ambdues mans. Alguns contactes com *tactar* amb els dits, amb la part estesa de la palma de la mà o amb l'avantbraç, o impedir el desplaçament, o aturar el ritme del joc del contrari poden ser considerats com falta per ús il·legal de mans.

Quan el moviment de l'atacant es paral·lel a la línia de mig camp i no té intenció d'anar a cistella es pot permetre el contacte. En canvi quan el moviment de l'atacant es dirigeix cap a cistella, si el contacte realitzat per el defensor amb els braços o les mans **restringeix o impedeix la trajectòria de l'atacant haurà de ser sancionat com a falta personal.**

Aquesta filosofia no s'ha d'aplicar en el joc de pivots, on es permet col·locar l'avantbraç sobre l'atacant que es troba d'esquenes, sempre que estigui enganxat al cos del defensor. Si en aquesta jugada **el defensor estén l'avantbraç es considerarà una acció il·legal**, ja que pot interferir el moviment de l'atacant quan aquest intenta girar-se per encarar-la cistella.

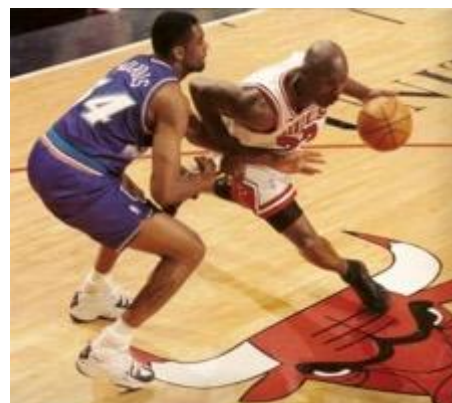
En funció d'aquests articles el Comitè d'Àrbitres de l'FCBQ ha establert una sèrie de principis generals, com criteris per establir quins contactes han de ser sancionats com a faltes. Aquests criteris es podrien resumir en:

- Posar les dues mans o un braç estès sobre l'adversari és falta.

Accions il·legals: falta per ús de mans

- L'ús de les mans o de l'avantbraç sobre un jugador que penetra cap a cistella és falta.

Accions il·legals: falta per ús de mans

- L'atacant no pot utilitzar les mans per apartar, bloquejar (hooking) o impedir el moviment del defensor.

Accions il·legals: falta per ús de mans

- Quan el jugador atacant bota la pilota desplaçant-se en paral·lel a la línia de mig camp (lluny de cistella) o té la pilota agafada, es permetrà el tacteig per part del defensor. Tan bon punt el jugador atacant iniciï un moviment cap a cistella el defensor haurà de retirar les mans.

Accions legals: el defensor contacta però no empenta

- Empènyer amb cames, braços, cos o genolls és falta. Recordeu els límits del cilindre. Es pot col·locar el braç sobre l'esquena de l'atacant, però si estén el braç i l'atacant inicia el moviment cap a cistella no pot fer-lo servir per aturar o modificar el moviment de l'atacant.

Accions il·legals: el defensor empenta o agafa

- El contacte entre dos jugadors grans és normal, però si excedeix allò exposat anteriorment cal sancionar immediatament.

Sancionar
No permetre que el joc s'endureixi

Com a resum es podria dir que en molts casos defensar amb l'avantbraç pot ser legal, però sempre que no interfereixi el moviment del jugador atacant. Es pot acceptar que un jugador posi l'avantbraç per mesurar distància, per protegir-se, etc. **però mai per intentar limitar el moviment del jugador atacant.**

Al joc de pivot, on el contacte és més freqüent, es pot permetre posar l'avantbraç, però en el moment en que el defensor faci servir-lo per empentar a l'atacant, aturar el seu moviment o canviar la seva trajectòria ha de ser sancionat immediatament amb falta personal.

Altrament, **posar les dues mans sobre l'atacant ha de ser sancionat amb falta de forma immediata segons el criteri establert per les competicions de l'FCBQ.**

11. Els àrbitres no poden rectificar la seva decisió.

L'article 44 de les Regles Oficials de joc de la FIBA parla sobre l'error rectificable. Aquest article descriu quins són aquests errors i quin és el protocol per corregir-los.

Article 44 de les Regles de joc de la FIBA: ERROR RECTIFICABLE

Els àrbitres poden rectificar un error si, per distracció, una regla no ha estat aplicada com a resultat solament de les següents situacions:

- *Concedir un o diversos llançament(s) lliure(s) no merescut(s).*
- *No concedir un llançament(s) lliure(s) merescut(s).*
- *Concedir o anul·lar punts per error.*
- *Permetre a un jugador, a qui no correspon, d'intentar un(s) llançament(s) lliure(s).*

Els articles 44.2.6 i 7 també recullen la possibilitat d'esmenar possibles errades a l'acta del partit, fins i tot en el cas que la correcció pogués afectar al resultat del partit. La única limitació que planteja el reglament a l'hora de realitzar les correccions és que l'acta no estigui signada per l'àrbitre principal.

Article 44 de les Regles de joc de la Fiba: ERROR RECTIFICABLE

44.2.6. Els errors rectificables no poden ser corregits un cop l'àrbitre hagi signat l'acta del partit.

44.2.7. Tot error u omisió d'enregistrament per part de l'anotador i que impliqui el resultat, el nombre de faltes o el nombre de temps morts poden ser corregits en qualsevol moment pels àrbitres abans de la signatura de l'acta del partit per l'àrbitre principal.

De tota manera no hem de confondre l'error rectificable amb la rectificació de decisions preses pels àrbitres durant el partit.

Per una banda està l'error rectificable, que es tracta d'una errada administrativa, recollida pel reglament i clarament delimitada, descoberta durant el joc i que pot ser corregida durant un període concret de temps.

Per una altra banda, sovint ens trobem amb decisions contradictòries per part dels àrbitres, o fins i tot decisions errònies, que el mateix àrbitre que les ha sancionades descobreix després de xiular.

Per tant hem de diferenciar clarament entre la correcció d'errades administratives (recollides pel reglament en l'article 44) i la correcció d'errades d'apreciació.

No podem deixar de banda el fet que l'arbitratge es basa en la presa de decisions de forma immediata. Estem jutjant accions "on time", això provoca que es produeixin errades, però tothom hem d'assumir que les errades de l'equip arbitral formen part del joc al igual que les que cometten els jugadors o entrenadors. Especialment important és que l'àrbitre sigui capaç de conviure amb aquestes errades, sense deixar que afectin la marxa del partit, i sigui capaç d'aplicar el reglament i el sentit comú per solucionar aquelles situacions conflictives que es puguin produir.

Al respecte d'aquest tema, el Reglament en els articles 46.11, 46.12 i 46.13 estipula els poders dels àrbitres en aquest sentit, i deixa oberta la porta a actuar de la forma que l'àrbitre ho cregui convenient en aquells casos no recollits pel reglament. Això de cap manera és un salvo conducte per actuar com l'àrbitre vulgui, tot el contrari, és un invitació a fer servir el sentit comú i el reglament per solucionar qualsevol incidència.

Article 46 de les Regles de joc de la FIBA: L'ÀRBITRE PRINCIPAL, DEURES I OBLIGACIONS

- 46.11. *La seva decisió serà definitiva quan sigui necessari o quan els àrbitres no estiguin d'acord. Podrà consultar l'àrbitre auxiliar(s), al comissari, si n'hi ha, i/o als auxiliars de taula per prendre la decisió final.*
- 46.12. *Estarà autoritzat per poder aprovar abans del partit i utilitzar, si està disponible, un Sistema de Repetició Instantània (IRS) per decidir abans de signar l'acta sobre els casos previstos a les regles.*
- 46.13. *Tindrà autoritat per prendre decisions sobre qualsevol aspecte que no es contempli expressament en aquesta regla.*

És molt més senzill aclarir aquestes situacions mitjançant una sèrie d'exemples:

Situació 1:

Un àrbitre xiula falta i l'altre passes.

Els àrbitres han de determinar qui va xiular abans i decidir en conseqüència. Si després de parlar persisteix la discrepància, decideix l'àrbitre principal. Mai s'ha de decidir per la sanció més greu.

Situació 2:

Un àrbitre dona la pilota a l'equip A, l'altre àrbitre o el mateix es dona compte que la decisió de l'àrbitre es al revés.

Després de parlar els àrbitres, prenen la decisió de rectificar el sentit del joc.

Situació 3:

Un àrbitre assenyalat fora per l'equip A, i l'altre per l'equip B.

Com tots dos han assenyalat, han de parlar i prendre la decisió correcta. En cas de mantenir, tots dos les seves decisions, s'ha d'assenyalar salt entre dos i aplicar la regla de l'alternança.

Situació 4:

El rellotge el partit no s'ha posat en marxa o s'ha aturat durant un temps.

Després de consultar amb el company, i amb la taula d'auxiliars si fos necessari, i un cop determinat que s'ha produït una errada, es decideix rectificar i ajustar al temps de joc, ja sigui sumant o restant els segons que haguessin transcorregut de més o de menys.

Situació 5:

L'àrbitre xiula fora de banda (o camp enrere) i en aquell moment s'adona que s'ha equivocat de línia i que la jugada era legal.

En aquest cas és bo, i necessari, corregir la nostra errada, ja que no es tracta d'una apreciació de criteri, sinó d'una errada tècnica. L'àrbitre demanarà disculpes als equips i concedirà la pilota a l'equip que li corresponia.

Situació 6:

L'àrbitre sanciona una falta personal, i en assenyalar el número a la taula indica el dorsal d'un jugador que no estava present a la jugada.

Els auxiliars de taula reclamaran discretament l'atenció de l'àrbitre i l'indican a aquest fet. En cas que el número indicat fos erroni, l'àrbitre corregirà el dorsal del jugador al que s'havia assenyalat la falta.

Situació 7:

En el moment de xiular una falta, l'àrbitre creu que s'ha equivocat i que es tractava d'una acció legal.

Un cop l'àrbitre pren una decisió, aquesta no pot ser modificada. Una falta sancionada no pot ser anul·lada, ja que les apreciacions de criteri arbitral no poden ser anul·lades un cop sancionades.

12. Ja no hi han passes de sortida.

El bàsquet evoluciona molt ràpidament, i el reglament tracta d'adaptar-se a als canvis per preservar l'esperit del joc i l'aplicació de les regles. L'evolució en el joc, tant a nivell tècnic, físic i tàctic, ve determinat en una gran part pel treball dels entrenadors i jugadors.

Per la temporada 2017-18 la FIBA ha editat un nou reglament on ha fet profunds canvis a les regles del joc en quant a l'article d'avançament il·legal. Certament el nou redactat ha ampliat el número de moviments que poden fer els jugadors en moviment o que finalitzen un driblatge. De totes maneres, la majoria de sortides són realitzades per jugadors estàtics, on no s'ha fet cap canvi.

Article 25 de les Regles de joc de la FIBA: AVANÇAMENT IL·LEGAL

25.2.1. Establiment del peu de pivot per un jugador que agafa una pilota viva en la pista de joc:

- Si el jugador agafa la pilota quan es troba estàtic amb els dos peus a terra:
 - Quan aixequi un peu, l'altre peu esdevindrà peu de pivot.
 - Per a començar un regat, el peu de pivot no es podrà aixecar abans que la pilota surti de la(les) seva(seves) mà(mans).

És a dir un jugador quiet que té la pilota a les mans i que vol començar a botar, ha de deixar anar la pilota per poder començar a botar. Exactament igual a la redacció anterior de les regles de joc.

Exemples

13. Cal tocar la pilota als serveis de banda en arbitratge senzill.

Segons les regles de joc FIBA els àrbitres hauran de lliurar la pilota als jugadors sempre que es produeixi un servei (excepte després cistella).

17.2. Procediment

Un àrbitre ha de lliurar o posar la pilota a disposició del jugador que ha d'efectuar el servei. També podrà llançar o botar la pilota cap al jugador a condició que:

- *L'àrbitre no es trobi a més de 4 m. del jugador encarregat de fer el servei.*
- *El jugador encarregat de fer el servei es trobi en el lloc correcte tal i com hagi designat l'àrbitre.*

Si bé és cert que les regles diuen que la pilota haurà de ser posada a disposició, també diuen que els partits seran dirigits per dos o tres àrbitres, cosa que no passa a un número important de competicions de l'FCBQ que són dirigits per un únic àrbitre i on tocar la pilota alentiria considerablement el joc.

L'FCBQ ha editat material propi (L'annex de tècnica d'arbitratge de l'FCBQ) on dedica un apartat a la mecànica d'arbitratge senzill.

Article 3.2. de l'Annex de tècnica d'arbitratge de l'FCBQ: Arbitratge Senzill

L'àrbitre té l'obligació de lliurar o controlar la posada en lloc de la pilota per jugadors que han de posar-la en joc des de la banda o la línia de fons. Una vegada fet haurà de buscar una de les cantonades. La millor opció fer una passada des de lluny per buscar els espais.

El matís important és que en aquest cas es parla de l'obligació de lliurar o **CONTROLAR** la posada en joc de la pilota. Per tant no existeix l'obligació de tocar la pilota per part dels Àrbitres. En un altre ordre de coses queden les competicions que es juguen amb els **reglaments mini i passarel·la**, on directament els àrbitres (siguin un o dos) **no han de tocar la pilota**.

Article 22.2 del reglament de minibàsquet i 15 del de passarel·la

Els àrbitres vetllaran per no tocar la pilota en els serveis excepte en els casos que sigui necessari sota el seu criteri a més de després de falta, substitució i temps mort

Per tant, i com a resum conclourem que als partits d'arbitratge senzill, i en els de mini i passarel·la no és obligatori tocar la pilota als serveis de banda.